

## عنوان مقاله:

خردستایی و خردگریزی در حدیقه الحقیقه

## محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

## نویسندگان:

فاطمه امامی - استادیار گروه ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

شهین اوجاق علیزاده - استادیار گروه ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

صدیقه سنایی - دانشجوی دکتری ادبیات دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

## خلاصه مقاله:

خردگرایی به مثابه مولفه‌ای بنیادین و کارمایه‌ای اساسی، همواره جزئی ثابت در شعر و هنر ایرانی بوده است؛ چه تعالی اجتماعی و تکامل تمدن، متوقف بر خردورزی و بهره‌مندی از این عنصر در جهان‌بینی است. اگرچه سنت غالب سبک خراسانی، «طبیعت‌گرایی» بوده است، با این همه شاعران این سبک فکری، به خردگرایی نیز بی‌توجه نبوده‌اند و مضامین مرتبط با خرد در میان اشعار این دسته به خوبی هویدا است. هدف از این نوشتار بررسی جایگاه این عنصر در شعر سنایی و عمدتاً در حدیقه الحقیقه است. بررسی محتوای حدیقه الحقیقه حکایت از بسامد بالای مضامین و مفاهیم مرتبط با خرد و خردگرایی نزد شاعر آن دارد، به طوری که تکرار ۱۳ بار واژه «عقل»، ۳ بار واژه «خرد» و ترکیبات آن، ۹ بار «عقل کلی» و ۱ بار «اللباب» در ۲۲ بیت فصل اول منظومه حدیقه الحقیقه نشان از رویکرد عقلایی و خردمندانه سنایی در کتاب دارد.

## کلمات کلیدی:

سنایی، خردگرایی، خرد‌گریزی، حدیقه الحقیقه، سیر و سلوک عرفانی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246716>

